

POLITICA ȘI BISERICA: IMPLICĂRI, CONTRADICȚII ȘI CONSECINȚE PENTRU SOCIETATE

Prezentare din cadrul Mesei Rotunde: Biserica și Cultura Politică în Republica Moldova

Emil Ciobu, Ambasador,
doctor în filozofie, conferențiar universitar,
Academia de Administrare Publică de pe lângă Președintele Republicii Moldova

Aceste două fenomene sociale și în zilele noastre prezintă un factor determinant al funcționării și dezvoltării societății.

Politica influențează diferit societatea. Izvorul nemijlocit al politicii sunt interesele oamenilor, dar în primul rând interesele grupurilor mari sociale, organizate în partide și alte formațiuni politice, grupuri etnice, clase sociale și a.

Ea se poate manifesta în calitate de armă de constrângere în masă în interesul minorității (această variantă ne este cunoscută din trecutul nostru recent), iar experiența țărilor cu o democrație avansată demonstrează, că poate fi și un eficient instrument de protecție a drepturilor și libertăților cetățenilor, de menținere a ordinii, legalității și echității sociale în societate. Politica, în cele mai diverse forme este realizată de elitele politice, care la rândul său ce formează ca urmare, în primul rând, a luptei pentru putere, dar mai mult, a selecției naturale în societate a reprezentanților ei după valoare. Sarcina primordială a societății în acest context, constă în perfecționarea mecanismului acestei selecții. Scopul constând în realizarea unei coagulări ale grupurilor politice interne într-un grup general – elita politică a societății care, la rândul său ar fi în stare să elaboreze și să promoveze o politică, ce ar exprima voința consolidată a întregii societăți și care a căpătat în istoria gândirii politice noțiunea de interes național. Dimensiunea caracterului uman al politicii în societate se asigura prin orientarea ei la normele moralei.

Morala – prezintă o sferă aparte a vieții sociale, care se bazează pe aprecierea tuturor faptelor și acțiunilor din punct de vedere a binelui și răului, a dreptății și nedreptății. Nucleul moralei reiese din ideile umanismului, a atitudinii față de om, ca față de cea mai înaltă și mai de preț valoare. În acest context, rolul bisericii astăzi este pur și simplu de neînlocuit. Biserica, nu face politică de partid, ci urmărește înfăptuirea binelui pentru toți. Practic biserica ar trebui să colaboreze cu toți credincioșii indiferent de apartenența lor la un partid sau altul, fără a împieta libertatea de gândire și de voință a credincioșilor, la vreme de alegeri. Promovează binele tuturor, dar nu indică și nu sugerează pe cine trebuie să aleagă credincioșii, principal, la alegerea acelor candidați care sunt vrednici de cinste, și împlinesc principiile morale ale credinței și societății.

Funcțiile sociale de baza ale politicii și moralei coincid. Politica ca și morala pretinde la apărarea binelui general și a dreptății sociale. Politica a apărut ca urmare a pierderii de către morală a funcției de reglementare socială. Gînditorii antici nu întîmplător priveau politica ca o ramură a eticii.

Funcția moralei – a remușcării conștiinței, în politică este înlocuită de judecată, care formalizează criteriile ei sub forma de drept, ce prevede sancțiuni concrete pentru încălcarea normelor acceptate în societate.

Rolul și dimensiunea influenței bisericii în societate, totdeauna a fost un indicator al stabilității, consensului social, bune înțelegeri, armoniei și succesului individual și general. Acest rol însă este în dependență și de caracterul politicii promovate la etapa istorică respectivă. La etapa crucială a determinării corelației dintre puterea laică și cea bisericească în anii 70 a sec. XVII, cardinalul Richelieu, prin promovarea conceptului de *raison d'état* a reușit să situeze interesul național mai sus de orice aspirație religioasă. Pentru prima dată în istorie interesul politic a fost legiferat ca superior și dominant celui religios. În relațiile internaționale aceasta a însemnat începutul procesului de formare a statelor naționale moderne, iar relațiile între state, privite ca relații între națiuni. Statele sunt impulsionate în comportamentul său pe arena internațională de „rațiunea de stat”, de interesele sale naționale. Acest concept la înlocuit pe cel medieval de valori morale universale. Scopul inițial consta în prevenirea dominației habsburgice asupra Europei, dar mai târziu a evoluat într-un echilibru al puterii, devenind sistem universal de organizare și funcționare a relațiilor internaționale, bazat pe principiile suveranității și neamestec în treburile interne ale altui stat.